

Δρ Τσακαλίδης Γεώργιος
Θεολόγος –Θρησκευοπαιδαγωγός
Επ. Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων

Ας παραδειγματιστούμε από τους ξενιτεμένους Έλληνες

Ο λόγος για ένα ζευγάρι συμπατριωτών μας από ένα μικρό ορεινό χωριό της Κοζάνης, τον Κτενά, που σήμερα είναι εγκαταλειμμένο, χωρίς ούτε ένα μόνιμο κάτοικο. Ο Τάσος και η Μαρία Τσεπραηλίδη εγκατέλειψαν το 1964 το χωριό τους με τα δύο μικρά παιδιά τους, τη Δέσποινα και την Ερμιόνη και πήραν το δρόμο για τη μακρινή Αυστραλία. Όνειρό τους να ξεφύγουν από τη φτώχεια. Ε-

φόδιά τους η πίστη στο Θεό και η όρεξη για δουλειά. Δούλεψαν σκληρά σε αυτοκινητοβιομηχανία και σε εργοστάσιο υφαντουργίας. Στο δεύτερο εργοστάσιο κέρδισε ο Τάσος με την ευφυΐα, την εργατικότητα και τη φιλοτιμία του τόσο πολύ την εμπιστοσύνη των εργοδοτών του, ώστε το 1971 τον κατέστησαν υπεύθυνο παραγωγής. Σε ελάχιστο χρόνο είχε μάθει όχι μόνο τον χειρισμό, αλλά και την επισκευή των μηχανών. Το 1981 οι εργοδότες του εκτιμώντας το ταλέντο του, αλλά και φοβούμενοι ότι ιδρύοντας ενδεχομένως δικό του εργοστάσιο θα τον έχουν ισχυρό ανταγωνιστή, του έδωσαν το δικαίωμα να ιδρύσει μέσα στο εργοστάσιό τους δική του μονάδα, στην οποία μάλιστα έδωσε το όνομα του χωριού του ΚΤΕΝΑ. Το 1987 αγόρασε ολόκληρο το εργοστάσιο, το εξόπλισε με τα πιο σύγχρονα μηχανήματα και το καθιέρωσε παγκόσμια με την ονομασία Ktena Knitting Mills. Σήμερα εξάγει τα προϊόντα του (μάλλινα εσώρουχα) σε 21 μεγάλες χώρες. Φθάνει να λεχθεί ότι, ενώ στον τομέα του ρουχισμού κατέκτησε την παγκόσμια αγορά η Κίνα, και πολλά εργοστάσια έχουν κλείσει, αυτός κατόρθωσε όχι μόνο να μη θιγεί από την κρίση, αλλά και να επεκτείνει τις εξαγωγές του και στην ίδια την Κίνα.

Μεγάλο του όπλο η πολύ καλή ποιότητα των προϊόντων του και η εντιμότητα στις συναλλαγές του. Οι πρώτες ύλες που χρησιμοποιεί είναι πάντοτε πρώτης ποιότητας. Ενώ βρίσκει στην αγορά μαλλί και με 13 \$, αυτός επιλέγει το καλύτερο αγοράζοντάς το προς 30 \$ το κιλό. Εντός δικαίου έλαβε το 2002 το πρώτο βραβείο της Εθνικής Τράπεζας Αυστραλίας για επιχειρήσεις που ίδρυσαν εκεί επιχειρηματίες μεταναστευτικής προέλευσης.

Σκοπός όμως του παρόντος άρθρου δεν είναι να διαφημιστεί η επιχείρησή του. Σκοπός είναι να διδαχθούμε οι Έλληνες της Ελλάδος από το παράδειγμα των Ελλήνων της διασποράς. Διαβάζοντας κανείς τα δημοσιεύματα του ελληνόφωνου αυστραλιανού τύπου μένει κατάπληκτος από τη φιλάνθρωπη και ελληνοπρεπή δραστηριότητα του ζεύγους Τσεπραηλίδη. Μνημονεύω εδώ ελάχιστα και επιγραμματικά: 1) τα γενναία ποσά που διέθεσε για να απαλύνει τον πόνο των αμάχων κατά τον πόλεμο στη Σερβία και στη Βοσνία, 2) τις 4.000 μάλλινες φανέλες που έστειλε στους σεισμοπαθείς της Αττικής, 3) τις 8.000 ειδικές φανέλες που διέθεσε στους Έλληνες της Μελβούρνης κατά την πορεία διαμαρτυρίας για το όνομα της Μακεδονίας που διεκ-

δικούσαν οι Σκοπιανοί, 4) την ενίσχυση του ιδρύματος Οσία Ξένη Θεσσαλονίκης (π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος) για την αποφυλάκιση απόρων κρατουμένων για χρέη, 5) την αποκατάσταση των ζημιών της Εκκλησίας του Αγ. Δημητρίου του χωριού Κτενά, καθώς και άλλα έργα εξωραϊσμού του χωριού του, που είχε ως συνέπεια ν' αναβιώνει το χωριό κάθε χρόνο για μια ημέρα στη μνήμη του Αγίου, 7) την αγορά μαζί με έναν άλλον Έλληνα επιχειρηματία ενός ολόκληρου βουνού έκτασης 2.400 στρεμμάτων, βόρεια της Μελβούρνης, προκειμένου να χτισθεί ορθόδοξο μοναστήρι με την επωνυμία «Παναγία Σουμελά», 8) τις ενισχύσεις των ελληνικών οίκων ευγηρίας της Μελβούρνης καθώς και των εκεί ποντιακών σωματείων. Σίγουρα υπάρχουν και άλλες φιλάνθρωπες και ελληνορθόδοξες δραστηριότητες, τις οποίες αγνώω. Είναι χαρακτηριστική η ευχή που εξέφρασαν και οι δύο πριν αναχωρήσουν από τον Κτενά: «Αν μας αξιώσει ο Θεός να κάνουμε χρήματα, δεν θα ξεχάσουμε τους λιγότερο τυχερούς από εμάς». Μια ευχή-υπόσχεση, που δεν ξέχασαν ποτέ και την τηρούν απαρέγκλιτα.

Θα κλείσω το παρόν με τη θέση που πήρε ο κ. Τσεπραηλίδης σε μία τηλεφωνική συνομιλία που είχα μαζί του στο θέμα της φορολογίας και της φοροδιαφυγής. Τον στενοχωρούσε ιδιαίτερα η δεινή θέση στην οποία περιήλθε η πατρίδα μας εξαιτίας οικονομικών εγκλημάτων που διέπραξαν για δεκαετίες πολιτικοί και άνθρωποι του πλούτου. «Η εικόνα της πατρίδας μας, μου είπε, έχει δυστυχώς έχει καταρρακωθεί. Εδώ, μου είπε, η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή αντιμετωπίζονται σκληρότερα και από το έγκλημα του φόνου. Δεν διανοούμαι να κλέψω ούτε ένα σεντ από την Εφορία. Ή να στο πω καλύτερα: έχω την Εφορία μέσα στο ίδιο το εργοστάσιό μου. Είναι ο γιος μου ο Κώστας, που γεννήθηκε στην Αυστραλία και έχει τη λογιστική ευθύνη της επιχείρησης. Είναι Κέρβερους αληθινός. Εφαρμόζει πιστά ό,τι διδάχθηκε στο Πανεπιστήμιο. Ξέρεις πόσα πληρώνω στο αυστραλιανό κράτος; Το 54% των καθαρών κερδών. Μισό εκατομμύριο δολάρια το χρόνο. Και τα πληρώνω αδιαμαρτύρητα. Έτσι όμως έχω το μέτωπο καθαρό και παράλληλα τη δυνατότητα να δραστηριοποιούμαι μέσα σε υγιές οικονομικό περιβάλλον που μου εγγυάται το κράτος της Αυστραλίας. Δεν μπορεί να υπάρχουν πλούσιοι πολίτες και φτωχό κράτος».

Απλά, σταράτα λόγια από έναν απλό Έλληνα μετανάστη, που κατάφερε χάρη στην εντιμότητα, στην εργατικότητα, αλλά και στη φυσική ευφυΐα του να διακριθεί ανάμεσα σε ξένους. Ίδια νοοτροπία χαρακτηρίζει και πολλούς άλλους διακεκριμένους Έλληνες επιχειρηματίες της διασποράς. Γιατί να μη έχουμε και οι Έλληνες της Ελλάδος παρόμοια νοοτροπία! Να έχουμε δηλαδή όρεξη για δουλειά, να παράγουμε, ει δυνατόν, τα καλύτερα και ανταγωνιστικότερα προϊόντα. Να είμαστε ειλικρινείς τόσο με τους συναλλασσόμενους μαζί μας όσο και με την Εφορία και να μη θεωρούμε καταποσύνη τη φοροκλοπή. Γιατί, από την άλλη πλευρά, το ελληνικό κράτος να μη καθιστά αδύνατη τη φοροδιαφυγή και φοροκλοπή στους «έχοντας και κατέχοντας» και να φορτώνει ανελέητα τα φορολογικά βάρη στα μόνιμα υποζύγια, στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους! Καιρός να παραδειγματιστούμε από τους ξενιτεμένους Έλληνες, που έμειναν πιστοί στις αξίες και στις παραδόσεις που πήραν μαζί τους από την πατρίδα και διαπρέπουν σε ξένες χώρες. Εμείς δυστυχώς τις απεμπολήσαμε και τις περιφρονήσαμε, και αυτές με τη σειρά τους μας εκδικούνται.